

Αφήστε ελεύθερη τη ναυτιλία

Ο υγιέστερος κλάδος της οικονομίας μας έχει κακοπέσει και κακοπερνά στα χέρια ανάξιων πολιτικών διαχειριστών. Μια σειρά από στρεβλώσεις τής εν πολλοίς διεφθαρμένης δημόσιας διοίκησης δεν αφήνει τη ναυτιλία μας να αναπνεύσει. Και τα αποτελέσματα ορατά. Ας παραδειγματιστούμε όμως από αυτούς που πρέπει και ας αφήσουμε τη ναυτιλία ελεύθερη να μεγαλουργήσει για τη χώρα μας

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΜ. ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΟΣ
Υποναύαρχος Λ.Σ. (ε.α.)

Όταν αποχωρούσα προ τριμήνου από το φορέα της επιβατηγού ναυτιλίας, είχα συμφωνήσει με τον εαυτό μου να μην ασχοληθώ ξανά με τίποτα που να έχει σχέση με γεύσεις και οσμές ελληνικού κράτους. Προκλήθηκα όμως από φίλους, με τη δήλωσή τους ότι σιωπώ, και παραθέτω κάποιες σύντομες σκέψεις μου επί των τεθέντων δικαίων ερωτημάτων τους. Η διεθνής οικονομική κρίση, η «καταδίκη άνευ απολογίας» της Ελλάδας από τους διεθνείς οικονομικούς κύκλους, η κάθετη πτώση της επιχειρηματικότητας, το κυνήγι εκ μέρους του κράτους κάθε ιδιοκτησίας, κινητής και ακίνητης, και η ποινικοποίηση κάθε δραστηριότητας πίστευα ότι είχαν επιβληθεί από τους κατ' ευφημισμόν «φίλους» της χώρας για να προβλη-

ματιστεί η διεθνής κοινότητα και έτσι η θυσία της Ιφιγένειας (Ελλάδας) να γίνει παράδειγμα προς αποφυγή για τις λοιπές χώρες του ευρωπαϊκού Νότου. Εύκολη η εύρεση του εξιλαστήριου θύματος. Το είχα εντοπίσει μάλιστα στο «κακό» εξωτερικό και ενδόμυχα κατηγορούσα κάθε ανακοίνωση ή απόφαση της τρόικας, καλή ή κακή, δίκαιη ή άδικη. Σύντομα η σκέψη μου ανασυγκροτήθηκε επί το δικαιότερον και έκανα μια προσεκτικότερη ανάλυση, αναζητώντας και άλλους υπαίτιους –αυτή τη φορά όμως εντός των τειχών, γιατί όχι και εαυτόν. Δεν κουράστηκα πολύ με την αναζήτησή μου αυτή και κατέληξα ότι η κακοδαιμονία μας εν πολλοίς (ή και καθ' ολοκληρίαν) οφείλεται στην ασκούμενη πολιτική εκ μέρους των Ελλήνων πολιτικών τα τελευταία 20 έτη. Είναι αυτοί που σιγά σιγά, με τη μέθοδο της

σταγόνας, τρύπησαν το μάρμαρο, καθώς ο τρόπος διακυβέρνησής τους είχε και έχει διαβρώσει τα πάντα. Και όταν λέω τα πάντα, τώρα συνειδητοποιώ την πληρότητα, την ολότητα της καταστροφής που προκάλεσαν. Όχι μόνο οι 301 πληγές της Ελλάδας, αλλά ολόκληρη η στρατιά που κουβαλάνε μαζί τους. Πολιτευτές, σύμβουλοι υπουργών, γενικοί και ειδικοί γραμματείς Υπουργείων και οι σύμβουλοί τους, οι διευθυντές τους, οι γραμματείς, οι βοηθοί, οι λοιποί εργαζόμενοι στα γραφεία τους, αποσπασμένοι και μη, οι οδηγοί τους, οι της ασφαλείας τους και γενικότερα οι παρατρεχάμενοι της αριστοτεχνικά στημένης εκάστοτε «αυλής» τους. Η εξαγγελία του κ. πρωθυπουργού σχετικά με την κατάργηση των ρουσφετιών από τα πολιτικά γραφεία ήταν απλά μια έκφραση για τα μάτια του κόσμου. Ούτε

προσωρινή απόσπαση εργαζόμενου δεν μπορεί να γίνει, αν δεν ευλογηθεί προηγουμένως από το γραφείο του εκάστοτε «κυρίου» υπουργού με έγγραφη εισήγηση «Δικός μας» ή «Αδιάφορο». Αμφιλεγόμενης ειδίκευσης σύμβουλοι, χωρίς προϋπηρεσία, χωρίς καμία εμπειρία στο αντικείμενο, αποφαίνονται επί παντός, διεκδικώντας μάλιστα το αλάθητο του Πάπα. Ξαναζωντανεύει η ατάκα από την ελληνική ταινία «Υπάρχει και φιλότιμο», όταν ρωτούσε ο Λάμπρος Κωνσταντάρας: «Και τι δουλειά κάνεις, ρε Γκρούεζα;», και απαντούσε ο Παπαγιαννόπουλος: «Μα εγώ είμαι του κόμματος, κύριε Υπουργέ!». Για να είμαι όμως ειλικρινής και δίκαιος, θα πρέπει να περιοριστώ σ' αυτά που αφορούν την ασκούμενη πολιτική στο χώρο της μεγάλης εμπορικής μας ναυτιλίας και του Λιμενικού Σώματος. Αυτά ►